

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх. No	754 - 06 - 516	
Дата	13	10 2017 г.

ЧРЕЗ

Г-Н ДИМИТЪР ГЛАВЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

51
16

ДО

Г-ЖА ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА
ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ
ПО ПРАВОСЪДНАТА РЕФОРМА И
МИНИСТЪР НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ

В Ъ П Р О С

от Георги Гьоков, народен представител от 27 МИР Стара Загора,
ПГ „БСП за България“

Съгласно чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и членове 95 и 96 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасям въпрос

ОТНОСНО: погазени езикови и културни права на българското малцинство в Украйна.

Уважаема г-жо заместник министър-председател,

В Украйна живеят над 200 хиляди българи и това е една от най-големите български диаспори. Българите в Украйна са петото по численост малцинство в страната. За съжаление техните езиковите и културни права са традиционно погазвани.

Особено драстично и при преминаване на всякакви граници това бе сторено в началото на този месец. До момента законодателството на Украйна позволяваше на малцинствата, които представляват поне 10% от населението

на съответния регион да се обучават и да общуват на родния си език. Затова и езиците на малцинствата имаха статут на регионални езици. На 5 септември т.г. Украинският парламент прие закон за образованието, чрез който директно се нарушава/отнема основно право на над двеста хилядното българското малцинство (а и на другите малцинства) – правото на майчин език. Украйна отне възможността децата на етническите българи да се обучават на майчиния си език след началното образование.

Повечето държави, чийто етнически малцинства живеят на територията на Украйна, реагираха остро срещу закона. Логично, най-остра е реакцията на Русия, която има най-голямото етническо малцинство в Украйна. Не закъсняха Унгария, Полша и Румъния (членове на ЕС, чийто малцинства взети заедно са по-малко от българското) и Молдова. Унгарският външен министър нарече закона „срам и позор“ и обяви, че страната му спира всякаква подкрепа за Украйна на международната арена, докато Киев не промени решението си. Други нарекоха закона, цитирам „езиков деспотизъм“ на титулната нация“.

На фона на всичко това България мълчи. Няма реакция от министър-председателя, от външния ни министър или негов заместник, няма изявление от прес-службата на външното ни министерство, няма никаква, камо ли – ясна и категорична, българска позиция, публикувана на сайта на външно министерство.

Г-жо заместник министър-председател,

Като имам предвид горното, моля за Вашия отговор на следното:

1. Каква е официалната позиция на България?
2. Ще има ли и каква ще е реакцията на България по повод на приемането на Закона?
3. Ще предприеме ли българското правителство действия, и какви, в защита на българското малцинство?

Моля, отговорът на въпроса да е в писмена форма.

ГЕОРГИ ГЪКОВ: